

El compromís dels artistes

L'ACVic presenta tres exposicions simultànies sobre la situació política

Vic

Jordi Vilarrudà

L'artista ja no viu aïllat del món en la seva torre d'ivori. El context polític i social es reflecteix en la seva obra, i una bona prova d'això és la triple exposició que des d'aquest dissabte es pot veure a l'ACVic, Centre d'Arts Contemporànies. Tres creadors i tres visions que, des de perspectives i tècniques diferents, aborden una mateixa qüestió: la retallada de les llibertats.

La pintura de Marià Dinarès, amb el cicle *Des del groc*, la sèrie de fotografies *Presos polítics en la Espanya contemporània* de Santiago Sierra i el mosaic de dibuixos *Mantra del record* de Quim Moya conflueixen en un mateix territori: la denúncia de la manca de llibertats. "Qualsevol acte cultural és polític, en ell mateix", diu Marià Dinarès, que amb la seva pintura d'abstracció pura seria el que pot semblar més allunyat del missatge explícit.

Dinarès ja havia treballat en sèries sobre el color, sobre el que investiga en bona part de la seva obra: *Des del negre* o *Des del color*. L'impuls de fer això mateix, però sobre el groc, va sorgir "sense provocar-lo, en absolut". És un color amb particularitats: "Significa i es deixa significar, s'embruta de seguida, té identitat pròpia i de seguida que el barreges es converteix en un altre color". A les seves teles, el groc és *qüestionat* per franges negres de traç enèrgic, fetes en tinta xinesa. La tinta no es deixa fixar fàcilment sobre el fons groc en oli, esmalt o acrílic, i li dona un força especial.

Com a artista que ha treballat el cromatisme, Dinarès se sorprèn de tot el que ha passat amb els símbols grocs. "M'ha frapat que s'arribi a



Marià Dinarès, a l'ACVic, amb els quadres de la seva exposició 'Des del groc'

Les imatges que Arco va censurar també s'exposen

Vic L'Ajuntament de Vic va ser el primer de demanar que les fotografies de l'exposició *Presos polítics en la Espanya contemporània*, censurada a la fira Arco de Madrid, es poguessin exhibir a la ciutat. Adquirides pel periodista Tatxo Benet, ara estan fent un recorregut itinerant que té a Vic una de les primeres parades. "La seva línia de treball, des dels anys 90, ha estat molt conseqüent", explica el dissenyador Ton Granero, coneixedor de l'obra de Sierra. En aquest cas, unes declaracions de l'exministre de Justícia, Rafael Catalá, assegurant que "en una democràcia no hi ha presos polítics", el van motivar a fer una sèrie sobre casos que es poden considerar així. La sèrie consta de 24 fotografies, però en algunes d'elles hi ha números que fan referència a casos semblants. Els



polítics i dirigents d'entitats catalans comparteixen espai amb militants anarquistes, els joves d'Altsasu, els titellaires de Madrid o dirigents del moviment sobiranista basc. No és la primera vegada que l'artista té una relació amb la ciutat: l'any

2001 va dirigir un taller de la Quam (antiga Quinzena d'Art de Montseny), i l'estudi de disseny Eumo Gràfic havia fet el catàleg d'una polèmica intervenció al pavelló d'Espanya de la Biennal de Venècia de 2003. A la fotografia, la inauguració de

les tres exposicions davant del mural amb les fotografies de Sierra. A la fotografia, la inauguració de l'exposició, davant l'obra de Sierra, amb Ramon Parramon, director de l'ACVic, i Ton Granero, parlant de l'obra i la figura del fotògraf.

voler prohibir un color!" El groc és sempre el mateix –en l'art, tothom recorda els girasols de Van Gogh– però els significats són ara uns altres.

Quim Moya, per la seva part, dibuixa cada dia el retrat d'un pres polític, que penja a Instagram. L'artista d'Avinyó (Bages) busca cada dia "un moment íntim" per fer aquests retrats, i enviar així un suport als presos. A l'ACVic ha recollit en un mural tots aquests dibuixos –dissabte va penjar a la xarxa el número 318– i vol continuar-ne afegint "mentre ells estiguin a la presó". A Instagram ha tingut reaccions de tot tipus, però no acostuma a entrar en polèmiques: "Està ofert allà perquè pugui donar un servei, em sento amb la responsabilitat de mostrar allò que considero una realitat". Moya recorda que al llarg de la història han estat molts els artistes que han tingut la necessitat de documentar "la barbàrie de la seva època".

SAGI HERRERA

MONSIEU.COM/ACVIC